

[Justitsministeren.]

deraf, at man bliver bekendt med hver enkelt Dommers Votum. Jeg har hørt flere store Jurister i Sverige udtale, at de ikke kan forstaa, at man ikke vil have det samme i Danmark.

Jeg mener, at naar der er vide Strafferammer, har Udmaalingen en overordentlig stor Betydning, og efter den nye Straffelovs Affattelse er det ikke længere saaledes, at det at begaa en Forbrydelse koster saa og saa meget — det er ikke mere en kontant Forretning —, men man ser ikke alene paa Forbrydelsen, men endnu mere paa den Person, der har begaaet Forbrydelsen: Hvordan er han blevet et saadant Menneske, at han har kunnet begaa Forbrydelsen, og hvad kan der gøres for gennem en Straf at retlede ham, saa at han ophører at være Forbryder? Der skal vises Forstaaelse af Forbryderens hele Personlighed, tages Hensyn til hans Opdragelse, Anlæg og hele Livsførelse, og alt dette vil Lægmænd i Regelen meget bedre forstaa end de retslærde Dommere.

Jeg skal endnu blot sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at Grund til Misforstaaelse over for mig og de Udnævnelser, jeg har medvirket til, foreligger der ikke; men Mistænkeliggørelse kan jo altid udsaaes, og undertiden kan den ogsaa gøre Skade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Hvad det sidste angaar, har Det radikale Parti saa rig en Praksis, at jeg ikke skal vove at modsige den højtærede Justitsminister, men jeg skal i øvrigt være villig til over for Ministeren privat at redegøre for, hvilke Udnævnelser jeg tænker paa. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at et meget betydeligt Antal af Danmarks Jurister deler min Opfattelse — det er et ikke ualmindeligt Samtaleemne.

Med Hensyn til Strafferammerne skal jeg blot sige, at Ministeren dog gaar for vidt, naar han taler om, at Lægmænd meget bedre end Dommere skulde være i Stand til at vurdere en Forbryders Person. Det er stridende mod sund Fornuft at tale saaledes, thi dette, at en fornøftig og velbegavet Lægmænd giver sig til at studere Jura og

derefter tilbringer sit Liv med at behandle Forbrydere, skulde dog nødvendig gøre ham mindre egnet til at forstaa dem end den Lægmand, der overhovedet aldrig før har beskæftiget sig med disse Problemer.

Justitsministeren (Zahle): Jeg venter saa at høre fra det ærede Medlem, hvad han har at beklage sig over, men jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil komme med noget, der hviler paa Sladder, og jeg tror derfor ikke, det bliver til ret meget.

Hvad det angaar at bedømme en Forbryders hele Personlighed og Væsen og stille sig forstaaende over for, hvorfor Mennesket er blevet saaledes, som han er, har mange Gange Lægmænd langt større Evne end Dommerne, og det er netop i Tillid hertil, at Kravet om Folkedomstole er kommet frem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Justitsminister afsvækkede jo nu sin Udtalelse om Lægmænd noget. Nu er den knap saa stødende, som den var før; nu er det blevet til, at de mange Gange har bedre Forstaaelse — før var det saaledes, at det var fuldkommen givet, at de havde det.

Den højtærede Justitsminister vil dog formentlig ikke forsøge at benægte, at en Sindssygelæge i al Almindelighed er bedre egnet til at bedømme abnorme Mennesker, end en Lægmand er det, og jeg kan forsikre den højtærede Justitsminister, at ganske det samme gælder for dem, der som Politimænd og Dommere har at gøre med Forbrydere — med dem, der paa dette Punkt er abnorme. Det er en fuldkommen anti-kræveret Opfattelse, at den juridiske Dommer skulde være en Maskine, en Automat, i hvilken man putter en Melding, hvorefter han saa spytter en Straf ud. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, og det er meget beklageligt, at Landets Justitsminister gør sig til Talsmand for denne Misforstaaelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.